

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 3C/35/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2711207718
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Butašová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2014:2711207718.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudkyňou JUDr. Jankou Butašovou v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, proti odporkyni: Y. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. XXXX/XX, XXX XX L., štátny občan SR, o zaplatenie 157,34 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi úrok z omeškania vždy vo výške 14,25% ročne zo sumy 65,06 eur od 13.12.2007, zo sumy 54,44-eur od 13.12.2007 a zo sumy 37,84-eur od 15.12.2007, všetko do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a .

Odporkyni súd n e p r i z n á v a náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa svojim návrhom doručeným Okresnému súdu Skalica dňa 21.11.2011 domáhal uloženia povinnosti odporkyni zaplatiť navrhovateľovi istinu 157,34 eur, úrok z omeškania vo výške 0,25 % denne: zo sumy 65,06 eur od 13.12.2007 do zaplatenia, zo sumy 54,44 eur od 13.12.2007 do zaplatenia, zo sumy 37,84 eur od 15.12.2007 do zaplatenia a navrhol, zaviazat' odporkyňu náhradou trov konania v prospech navrhovateľa.

Návrh navrhovateľ zdôvodnil tými skutkovými okolnosťami, že medzi ním a odporkyňou bola uzavretá 30.7.2007 mandátna zmluva, ku ktorej patria Všeobecné obchodné podmienky pracovníka obchodnej služby. Odporkyňa zo zmluvy konala tak, že navrhovateľovi vznikla škoda, ktorej sa domáhal vo výške 157,34-eur a ďalšia škoda mu vznikla podľa čl. III. bodu 12 VOP na úrokoch z omeškania, uplatnených ako v predchádzajúcom odseku.

Dňa 17.2.2014 doručil navrhovateľ tunajšiemu súdu čiastočné späťvzatie návrhu o istinu v sume 157,34 eur. Navrhovateľ trval naďalej v plnom rozsahu na zaplatení úrokov z omeškania. Právoplatným uznesením č.k. 3C/35/2012-80 z 28.3.2014 bolo konanie čiastočne, a to o istinu v sume 157,34 eur zastavené.

Po čiastočnom zastavení konania navrhovateľ trval v zmysle návrhu na zaplatení príslušenstva pohľadávky, t.j. úrokov z omeškania.

Odporkyňa pri telefonickom ospravedlnení neúčasti z pojednávania uviedla pred čiastočným späťvzatím návrhu k veci, že súhlasí s prejednaním a rozhodnutím vo veci samej bez jej účasti. Uviedla, že si je vedomá svojho dlhu a požiadala o splátkový kalendár. Iný návrh na rozhodnutie o veci nepodala.

Súd vykonal dokazovanie Mandátnou zmluvou z 30.7.2007, Všeobecnými obchodnými podmienkami pracovníka obchodnej služby v znení od 24.7.2007, oboznámením sa s mandátnou zmluvou z 21.7.2007, Oznámením o ukončení ohlasovacej živnosti odporkyne, dvomi príjmovými pokladničnými dokladmi navrhovateľa bez čísla z dní 13.12.2007 a potvrdením o prevzatí finančných prostriedkov z 15.12.2007. Právoplatným trestným rozkazom OS Skalica č.k. 4T/178/2009-500 z 20.1.2010, a zistil tento skutkový stav veci:

Navrhovateľ ako mandant a odporkyňa ako mandatár uzavreli a podpísali dňa 30.7.2007 mandátnu zmluvu, podľa ktorej sa odporkyňa zaviazala uzatvárať pre navrhovateľa zmluvy o poskytnutí úveru a vykonávať úkony súvisiace s poskytnutím úveru jeho správou a uspokojovaním pohľadávok mandanta, ktoré vzniknú na základe zmlúv o úvere, uskutočňovaním právnych úkonov v mene mandanta a mandant sa zaviazal platiť odporkyňi odplatu. V mandátnej zmluve nebola odporkyňa označená za podnikateľa, IČO odporkyne v časti označenia mandatára chýba a podľa čl. VIII. pod bodom 4 bolo dohodnuté, že práva a povinnosti zmluvných strán, neupravené zmluvou sa riadia ustanoveniami Obchodného zákonníka a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi. Podľa čl. IV. odporkyňa (mandatár) vyhlásila, že je oboznámená so Všeobecnými obchodnými podmienkami navrhovateľa, súhlasí s nimi a sú pre ňu záväzné.

Zamestnankyňa navrhovateľa, poverená jeho zastúpením na pojednávaní tvrdila, že navrhovateľ žaluje odporkyňu z mandátnej zmluvy zo dňa 30.7.2007 ako živnostníčku. Pri tvrdení poukazoval na predchádzajúcu mandátnu zmluvu, uzavretú medzi navrhovateľom a odporkyňou dňa 21.7.2007. Súdu bola zmluva z uvedeného dňa predložená na nahliadnutie a súd z nej zistil, že odporkyňa má u označenia za mandatára uvedené identifikačné číslo XX XXX XXX, pridelené štatistickým úradom (táto zmluva nie je založená v spise, súd ju po oboznámení s jej obsahom na pojednávaní navrhovateľovi vrátil).

Z oznámenia odporkyne, adresovanej Obvodnému úradu v L., odboru Živnostenského podnikania, úradom prevzatým 29.6.2007 súd zistil, že odporkyňa oznamuje podľa § 57 ods. 1 písm. g) zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní v znení neskorších predpisov skončenie podnikania v živnosti dňom 30.6.2007. Odporkyňa - živnostníčka uviedla na oznámení identifikačné číslo (IČO) XX XXX XXX.

Navrhovateľ v návrhu odkazoval na Všeobecné obchodné podmienky pracovníka obchodnej služby, z ktorých súd zistil, že boli súdu doručené v znení účinnom od 24.7.2007, teda platili v čase uzavretia mandátnej zmluvy medzi účastníkmi. V zmysle bodu 12 VOP sa odporkyňa zaviazala v prípade naplnenia skutkovej podstaty trestného činu sprenevery, podvodu, úverového podvodu a iných trestných činov v príčinnej súvislosti ak bude spôsobená škoda navrhovateľovi, zaplatiť navrhovateľovi úrok z omeškania vo výške 0,25% denne odo dňa spôsobenia škody do jej zaplatenia.

V zmysle bodu 14 VOP sa odporkyňa zaviazala odovzdať navrhovateľovi bez zbytočného odkladu finančné prostriedky, ktoré prevzala pri zariadení záležitostí podľa mandátnej zmluvy.

Z príjmových pokladničných dokladov z 13.12.2007 mal súd za zistené, že odporkyňa prijala v tento deň od Y. F. finančnú hotovosť ako splátku pre navrhovateľa a od K. F. titulom dvoch splátok hotovosť a podľa potvrdenia o prevzatí finančnej hotovosti z 15.12.2007 prijala od N. Q. peňažné prostriedky z úverovej zmluvy určené pre navrhovateľa.

Trestným rozkazom Okresného súdu Skalica č.k. 4T/178/2009-500 z 20.1.2010 bola odporkyňa (v trestnom konaní „obvinená“) uznaná za vinnú, že okrem iných skutkov sa dopustila ako mandantka trestného činu sprenevery tým, že aj od vyššie menovaných osôb (uvedených v príjmových dokladoch a potvrdení o prevzatí finančnej hotovosti) vyinkasovala finančné prostriedky zo zmlúv o úvere

a prisvojila si cudziu vec, ktorá jej bola zverená a spôsobilá na cudzom majetku škodu malú. Obvinená bola zaviazaná na náhradu škody poškodenej POHOTOVOSTĚ s.r.o. celkom 668,40-eur (20.740,-Sk), z toho 157,34-eur prepočtom je čiastka, ktorú prijala od osôb podľa pokladničných dokladov a potvrdenia z 15.12.2007. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť 21.1.2013 po vzatí na vedomie súdom späťvzatia odporu podaného odporkyňou.

Podľa § 566 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka mandátnou zmluvou sa mandatár zaväzuje, že pre mandanta na jeho účet zariadi za odplatu určitú obchodnú záležitosť uskutočnením právnych úkonov v mene mandanta alebo uskutočnením inej činnosti a mandant sa zaväzuje zaplatiť mu za to odplatu, ods. 2 ak je zariadenie záležitosti predmetom podnikateľskej činnosti mandatára, predpokladá sa, že odplata bola dohodnutá.

Podľa § 265 Obchodného zákonníka výkon práva, ktorý je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku, nepožíva právnu ochranu.

Podľa § 365 Obchodného zákonníka dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom. Dlžník však nie je v omeškaní, pokiaľ nemôže plniť svoj záväzok v dôsledku omeškania veriteľa.

Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania určené v zmluve, inak o 10% vyššie, než je základná úroková sadzba Národnej banky Slovenska uplatňovaná pred prvým kalendárnym dňom kalendárneho polroka, v ktorom došlo k omeškaniu. Základná úroková sadzba Národnej banky Slovenska platná v prvý kalendárny deň kalendárneho polroka sa použije počas celého tohto polroka.

Podľa § 369 ods. 2 prvá veta Obchodného zákonníka úroky z omeškania sa stanú splatnými po uplynutí dňa alebo lehoty, ktoré sú v zmluve určené na splnenie peňažného záväzku.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Z vykonaného dokazovania a isteného stavu veci vyvodil súd ten právny záver, že návrh v časti úroku z omeškania je podaný dôvodne iba čiastočne.

Mandátna zmluva je zmluvou, ktorou sa mandatár zaväzuje za odplatu zariadiť určitú obchodnú záležitosť pre mandanta, pričom také zariadenie spočíva buď v uskutočnení právnych úkonov (tzv. úkonov právnej pomoci) alebo v uskutočnení inej činnosti v mene mandanta a nie je v zmysle § 261 Obchodného zákonníka absolútnym obchodom, patrí do kategórie tzv. relatívnych obchodov. V § 261 ods. 1 sa vymedzuje okruh subjektov, ktoré sa záväzkovým právom a v tejto časti upravenými právnymi vzťahmi, ide najmä o podnikateľov za podmienky, že pri vzniku záväzkových vzťahov je zrejmé s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa právne vzťahy týkajú ich podnikateľskej činnosti. Pri relatívnom obchode prichádza do úvahy voľba režimu obchodného práva § 262 podľa ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka dohodou strán, pre ktorej platnosť sa vyžaduje písomná forma.

Súd mal za preukázané mandátnou zmluvou zo dňa 30.7.2007, že táto má základné náležitosti, vyžadujúce sa pre platné uzavretie mandátnej zmluvy, a to určenie subjektov zmluvy, mandantom je navrhovateľ a mandatárom odporkyňa a vymedzenie činnosti, ktorú mala odporkyňa uskutočniť

bola dohodnutá záväzkom odporkyne uzatvárať na účet navrhovateľa zmluvy o poskytnutí úveru a vykonávať úkony súvisiace s poskytovaním úveru jeho správou a uspokojením pohľadávok navrhovateľa.

S poukazom na ustanovenie § 489 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv a z § 488 OZ, podľa ktorého je obsahom záväzkového vzťahu právo veriteľa na plnenie (pohľadávka) a od dlžníka a povinnosť dlžníka splniť záväzok, niečo dať a na základe tvrdenia navrhovateľa v návrhu, súd dospel k záveru, že navrhovateľ má voči odporkyňi pohľadávku z platne uzavretej zmluvy, ktorou sa v záväzkovom práve rozumieme subjektívne právo jedného subjektu (veriteľa) požadovať od druhého subjektu (dlžníka) toho istého záväzkovo právneho vzťahu určité plnenie, t.j. požadovať od dlžníka, aby niečo dal, aby niečo konal alebo niečo nekonal, t.j. opomenul, či strpel. Navrhovateľ je voči odporkyňi veriteľom, osobou v záväzkovom vzťahu oprávnenou požadovať od odporkyne dlžníka plnenie v dojednanom rozsahu, forme a čase a dlžník je v záväzkovom vzťahu osobou povinnou poskytnúť veriteľovi plnenie v dojednanom rozsahu, forme a čase. Slovo „záväzok“ spája v jednom slove a pojme pohľadávku veriteľa a dlh dlžníka. Práva a povinnosti vyplývajúce zo záväzkového právneho vzťahu smerujú proti určitej osobe a vznikajú z dôvodov daných medzi dlžníkom a veriteľom, v danom prípade bola záväzkovo právnym vzťahom mandátna zmluva z 30.7.2007, ktorá je právnym vzťahom a z ktorej podľa tvrdenia navrhovateľa bola odporkyňa povinná odovzdať navrhovateľovi sumu 157,34-eur, bola povinná niečo dať. V konaní odporkyňa ako dlžník navrhovateľa ani netvrdila, že jej povinnosť z mandátnej zmluvy v zmysle bodu 14 VOP zanikla odovzdaním peňazí navrhovateľovi, ktoré preukázane podľa príjmových dokladov a potvrdenia prijala vo výške a v čase tam uvedenom. O tom, že jej dlh trvá nebol rozpor v tvrdeniach účastníkov a súd si ich ako zhodné osvojil, v konaní ani nebolo zistené, že záväzok odporkyne zanikol iným spôsobom, napríklad odstúpením od zmluvy. Medzi účastníkmi bolo v bode 14 VOP dohodnuté, že odporkyňa odovzdá navrhovateľovi prevzaté finančné prostriedky bez zbytočného odkladu, čo súd považoval za dohodu o splatnosti peňažného záväzku. Z daného súd vyvodil, že odporkyňin záväzok nebol splnený a je v omeškaní pre nesplnenie záväzku riadne (v dohodnutom rozsahu, forme) a včas (v dohodnutej dobe), jej záväzok trvá a preto priznal navrhovateľovi nárok, ktorý mu patrí priamo zo zákona a je sankčným postihom odporkyne za spôsobenie takej ujmy, ktorá nie je škodou. Úrok z omeškania je priznaný ako príslušenstvo pohľadávky, definované v § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka s ustálením, že odporkyňa sa dostala do omeškania s plnením peňažného záväzku dňom prijatia peňazí od iných dlžníkov navrhovateľa, t.j. od 13.12.2007 a 15.12.2007.

Pokiaľ sa týka priznanej výšky úroku z omeškania 14,25% ročne a dodatočného tvrdenia navrhovateľa prostredníctvom ním poverenej zamestnankyne na zastupovanie navrhovateľa v konaní, že žaluje odporkyňu ako podnikateľku, teda podľa navrhovateľa odporkyňa mala uzatvárať mandátnu zmluvu ako podnikateľ, súd poukazuje na skutočnosť, že v konaní bolo Oznámením odporkyne o ukončení ohlasovacej živnosti preukázané, že odporkyňa nebola ku dňu 30.7.2007, t.j. ku dňu podpisu mandátnej zmluvy podnikateľkou, jej status podnikateľky zanikol dňom 30.6.2007 pred podpísaním zmluvy a zmluvu podpisovala ako bežný občan. Súd už uviedol, že mandátna zmluva je ako typ zmluvy upravená v kódexe obchodného práva, u ktorej v prípade, že obe strany nie sú podnikateľmi, môžu si upraviť práva a povinnosti v rámci režimu obchodného práva, ak sa strany na voľbe dohodnú. Voľbu režimu obchodného práva mal súd preukázanú čl VIII. bodu 4 mandátnej zmluvy z 30.7.2007, z ktorého vyjadrenia strán súd vyvodil dohodu o voľbe práva. V prípade, že je zmluva uzavretá medzi podnikateľským subjektom a nepodnikateľom v režime Obchodného zákonníka, riadi sa aj právo na príslušenstvo pohľadávky a ďalšie práva a povinnosti strán ustanoveniami Obchodného zákonníka. Súd z bodu 12 VOP, podľa ktorého sa odporkyňa zaviazala v prípade naplnenia skutkovej podstaty trestného činu sprenevery, podvodu, úverového podvodu a iných trestných činov v príčinnej súvislosti, ak bude spôsobená škoda navrhovateľovi, zaplatiť navrhovateľovi úrok z omeškania vo výške 0,25% denne odo dňa spôsobenia škody do jej zaplatenia) v spojitosti s právoplatným trestným rozkazom OS Skalica dospel k záveru, že nastala právna skutočnosť, na ktorú je naviazané právo na úrok z omeškania, avšak nepriznal navrhovateľovi žiadanú výšku úroku z omeškania napriek dohode strán o výške z dôvodu, že ide o právo, ktorého výkon je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku a súd musí preto odoprieť navrhovateľovi v zmysle § 265 Obchodného zákonníka právnu ochranu. V ročnom percentuálnom vyjadrení bola výška úroku z omeškania podľa bodu 12 VOP 91,25%. Súd preto priznal výšku úroku z omeškania iba 14,25 % ročne, postupujúc podľa ustanovenia § 369 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka a § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, účinného do 31.8.2008, ktorá zodpovedá najvyššej prípustnej

výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona, nakoľko úroky z omeškania v mandátnej zmluve neboli určené v súlade so zákonom ani na základe zákona o bankách. Základná sadzba úrokov NBS bola v čase uzavretia zmluvy 4,25% ročne a odporkyňa má povinnosť platiť úrok z omeškania zodpovedajúci výške úroku z omeškania, ktoré banky požadovali v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. V časti návrhu nad dojednané úroky z omeškania na rámeč 14,25% ročne súd z uvedených dôvodov zamietol.

Súd dospel k záveru, že mandátna zmluva z 21.7.2007 je vo veci právne irelevantná a v súdnej veci účastníkov sa ňou bližšie nezaoberal, pretože navrhovateľ od počiatku v konaní tvrdil, že sa domáha po odporkyňi peňažného plnenia z inej mandátnej zmluvy, a to uzavretej medzi účastníkmi 30.7.2007, o ktorú oprel aj svoj nárok na náhradu škody v trestnom konaní, čo vyplýva z jeho oznámenia, založenom v spise tunajšieho súdu v trestnej veci sp. zn. 4T/178/2009 a nakoniec aj v tejto veci, ktorá bola ukončená právoplatným trestným rozkazom č.k. č.k. 4T/178/2009-500 z 20.1.2010 bola odporkyňa uznaná za vinnú zo spôsobenej škody práve zo zmluvy z 30.7.2007 a nie z inej zmluvy.

O trovách konania účastníkov pri rozhodnutí o veci samej (o zaplatenie úrokov z omeškania) súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., podľa vety pred čiarkou (ods. 2: Ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí,) a pri zastavení konania o istinu 157,34 eur podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p.

V sporovom konaní účastníkov platí podľa § 142 ods. 1 O.s.p. zásada úspešnosti. V konaní zostal po právoplatnom zastavení konania o istinu predmetom konania úrok z omeškania, ktorého nárok predstavoval pri výške 91,25% ročne do dňa vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, kedy stále bola odporkyňa v omeškani sumu celkom 1009,52-eur (vypočítané zo sumy 65,06,-eur od 13.12.2007 do 22.12.2014 je 417,52-eur, zo sumy 54,44-eur od 13.12.2007 do 22.12.2014 je 349,36-eur a zo sumy 37,84-eur od 15.12.2007 do 22.12.2014 je čiastka 242,64-eur) a priznaný 14,25% úrok z omeškania v rozdiel požadovaného úroku z omeškania a priznaného nároku je suma 157,64-eur. Navrhovateľ mal úspech 15,61% a odporkyňa 84,39% a čistý úspech mala odporkyňa 68,78% a v zásade by jej patrila do takejto výšky náhrada trov konania. Keďže odporkyňa nepodala návrh na rozhodnutie o trovách konania a zo spisu jej žiadne nevyplývajú (§ 151 ods. 1 a 2 O.s.p.), súd vyslovil, že sa odporkyňi náhrada trov konania nepriznáva.

O náhrade trov konania pri zastavení konania sa súd riadil tým, že navrhovateľ pre späťvzatie návrhu zaviniť, že konanie muselo byť o istinu zastavené a bolo by povinnosťou navrhovateľa podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. uhradiť odporkyňi trovy konania. Keďže ani pri zastavení konania odporkyňa nepodala návrh na rozhodnutie o trovách konania, zo spisu jej žiadne nevyplývajú, nepriznal jej súd náhradu trov ani za časť konania o istinu.

Z uvedených dôvodov rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Trnave, v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods.1, veta prvá O.s.p.).

Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a)

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ktorým je zákon č. 233/1995 Z.z. v platnom znení - Exekučný poriadok.